Piski Ewangelik

Miesięcznik Parafii Ewangelicko - Augsburskiej w Piszu

Listopad
Nr 194 11/2026

Hasło roku:
Bóg powiedział: Oto wszystko nowym czynię.
Obj 21,5

2026
ROK NABOŻEŃSTWA EWANGELICKIEGO

HASŁO MIESIĄCA LISTOPAD 2026 R.

„Rozsądzać będzie narody i rozstrzygać sprawy wielu ludów. I przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Żaden naród nie podniesie miecza przeciwko drugiemu narodowi i nie będą się już uczyć sztuki wojennej"

Iz 2,4

Drogie siostry i bracia w Panu naszym Jezusie Chrystusie. Słowa Proroka Izajasza przypominają nam, że ostateczne słowo Boga dla świata to nie wojna i podział, ale pokój i pojednanie. Gdy zbliżamy się do końca roku kościelnego, ewangelicka teologia w naturalny sposób kieruje nasz wzrok ku sprawom ostatecznym. To czas, kiedy mocniej dociera do nas przemijalność tego świata – świata, który tak często przypomina pole bitwy. Codziennie widzimy spory: w wiadomościach, na ulicach, a co najgorsze – w naszych własnych domach i lokalnych społecznościach. Skłócone społeczeństwo, w którym brat staje przeciwko bratu, a słowa stają się ostrzejsze niż miecze, to nasza bolesna rzeczywistość. Izajasz maluje jednak przed nami niezwykły, pełen nadziei obraz Bożej przyszłości: miecze zostaną przekute na lemiesze, a włócznie na sierpy. Broń staje się narzędziem życia: narzędzia służące do zadawania śmierci i ranienia drugiego człowieka zostają zmienione w przyrządy do uprawy roli. Coś, co niszczyło, zaczyna karmić i dawać życie. Koniec nauki wojowania: prorok mówi, że narody nie będą się już uczyć sztuki wojennej. Jakże bardzo potrzebujemy dzisiaj oduczyć się sztuki ranienia bliskich, a zacząć uczyć się sztuki słuchania i przebaczenia. Perspektywa końca Roku Kościelnego nie jest pełna grozy, lecz oczekiwania na odnowienie. Jezus Chrystus, który jest naszym Sędzią, jest przede wszystkim Księciem Pokoju. Jego sąd nad światem to nie ślepy odwet, ale ostateczne zaprowadzenie sprawiedliwości i uzdrowienie zranionych relacji. Nie musimy czekać na koniec czasów, by zacząć przekuwać nasze „miecze". Możemy zrobić to już dzisiaj w naszych rodzinach i sąsiedztwach: zamieńmy ostre, raniące słowa na gesty zrozumienia, zamiast budować mury uprzedzeń, zacznijmy uprawiać pokój. Niech ta końcówka roku kościelnego przyniesie naszym sercom ukojenie. Choć wokół nas wciąż widać podziały, obietnica Boga jest pewna: nadejdzie dzień, w którym wszelki gniew ustąpi miejsca Jego wiecznemu pokojowi. Bądźmy narzędziami tego pokoju już teraz. Amen.

ks. Marcin Pysz

Kazanie na 509. Pamiątkę Reformacji

Drogie siostry i drodzy bracia w Jezusie Chrystusie!

Gdy 509 lat temu Marcin Luter przybijał swoich 95 tez do drzwi kościoła w Wittenberdze, nie chciał burzyć Kościoła. Chciał zburzyć kłamstwo, które w tym Kościele narosło. Ówczesny świat był pogrążony w ciemności. Ludziom wmawiano, że Bóg to okrutny sędzia, a zbawienie trzeba sobie kupić – za dobre uczynki, za pieniądze, za odpusty. Ludzki lęk przed piekłem i czyśćcem stał się najlepszym biznesem tamtych czasów.

W ten mrok uderzyło proste i twarde Słowo Boga, które dzisiaj słyszymy: *„Nie ma nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajnego, o czym by się dowiedzieć nie miano”* (Mt 10,26b). Reformacja była właśnie takim wielkim wietrzeniem Kościoła. Otworzyła zatrzaśnięte okna i wpuściła, w zaduch poczucia władzy nad ludzkimi duszami papiestwa, czyste powietrze Ewangelii. Przez wieki Słowo Boże było szeptane pod nosem, w obcym dla ludzi języku łacińskim. Reformacja wzięła Biblię i zaczęła mówić głosem, który rozumiał każdy: od wielkiego księcia po parobka w stajni. Spełnił się nakaz Chrystusa: *„Co mówię wam w ciemności, opowiadajcie w świetle dnia; a co słyszycie na ucho, głoście na dachach”* (Mt 10,27). Na tych „dachach” Reformacja ogłosiła cztery proste prawdy, które do dziś są fundamentem naszego kościoła: *Sola Scriptura* – Tylko Pismo Święte jest normą wiary, a nie ludzkie tradycje. *Solus Christus* – Tylko Chrystus jest

pośrednikiem między Bogiem a człowiekiem. *Sola Gratia* i *Sola Fide* – Tylko z łaski przez wiarę jesteśmy zbawieni. Za darmo. Bez naszych zasług.

Kiedy człowiek odkrywa tę prawdę, przestaje się bać. Jezus mówi wprost: *„I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą"* (Mt 10,28). Luter, stojąc przed cesarzem i potęgami tego świata, ryzykował życie. Mógł skończyć na stosie jak Jan Hus. Ale on nie bał się ludzi, bo jego sumienie było więźniem jedynie Słowa Bożego. Ta odwaga nie brała się z ludzkiej pychy. Brała się z głębokiego zaufania, że nasze życie jest w ręku Boga.

Posłuchajcie, jak bliski i czuły jest nasz Zbawiciel: *„Czyż nie sprzedają za grosz dwu wróbli? A jednak ani jeden z nich nie spadnie na ziemię bez woli Ojca waszego. Nawet wasze włosy na głowie wszystkie są policzone. Nie bójcie się; jesteście więcej warci niż wiele wróbli"* (Mt 10,29-31). Wyobraźcie sobie ojca, który zna na pamięć liczbę włosów na głowie swojego dziecka. To jest obraz Boga, który ma nad nami absolutną suwerenność i miłość. Skoro On troszczy się o małego, szarego wróbla, to o ile bardziej troszczy się o ciebie i o twoje wieczne zbawienie?

Ta prawda o całkowitym bezpieczeństwie w Bogu prowadzi nas do trudnego, ale ważnego tematu. Świętujemy Reformację, a za chwilę staniemy nad grobami naszych bliskich podczas Pamiątki Umarłych- jak to określamy w naszej ewangelickiej tradycji, choć tu na Mazurach częściej stajemy przy grobach naszch bliskich w Niedzielę Wieczności. W tradycji rzymskokatolickiej ten czas to Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny – czas modlitw za dusze w czyśćcu, kupowania odpustów, próby ratowania zmarłych z mąk. Jako ewangelicy odrzucamy naukę o czyśćcu. Biblia nic o nim nie mówi. Różnica między nami a katolikami w rozumieniu tego dnia jest fundamentalna. **Wierzymy, że krew Jezusa przelana na krzyżu oczyściła nas z każdego grzechu**. **Raz na zawsze. Twierdzenie, że człowiek po śmierci musi jeszcze coś odpokutować w czyśćcu, a żyjący muszą mu w tym pomagać modlitwami czy zasługami, to policzek wymierzony Chrystusowi.** To tak, jakby powiedzieć: „Panie Jezu, Twój krzyż to za mało, my musimy coś dorzucić".

Dlatego my nie modlimy się *za zmarłych*. Oni nie potrzebują naszej pomocy ani naszych zabiegów. Ich los jest już rozstrzygnięty. Jeśli odeszli w wierze w Jezusa Chrystusa, są bezpieczni u Pana. My w Pamiątkę Umarłych modlimy się *z podziękowaniem za nich* i prosimy o pociechę dla nas, którzy tęsknimy. To dlatego na naszych cmentarzach nie znajdziecie morza płonących zniczy. Luteranie nie praktykują zapalania świec na grobach w intencji zbawienia dusz. W naszej teologii

pamięć ma zupełnie inny, głębszy wymiar. Pamięć to nie zewnętrzny gest, to nie rytuał, który ma coś u Boga „wychodzić" czy „wykupić". Pamięć to wewnętrzna wdzięczność za życie tych, którzy byli przed nami. Światłem dla nas nie jest knot woskowego znicza, ale sam Jezus Chrystus, który zwyciężył śmierć.

Spójrzmy na prosty przykład. Wyobraźcie sobie starego rzemieślnika, stolarza, który przez całe życie uczył swojego syna fachu. Kiedy ojciec umiera, syn nie spędza dni na paleniu świeczek wokół jego pustego warsztatu. Najlepszym sposobem, w jaki syn może uczcić pamięć ojca, jest wzięcie do rąk jego narzędzi i rzetelna, codzienna praca, dokładnie tak, jak nauczył go ojciec. To jest luterańska pamięć! Najlepszym zniczem, jaki możemy zapalić naszym zmarłym, jest przejęcie od nich sztafety wiary. Jeśli twój ojciec, twoja matka, twoi dziadkowie trwali przy Chrystusie, to ty uczcisz ich pamięć najlepiej wtedy, gdy sam będziesz żył według Ewangelii. Pamięć to naśladowanie ich wierności, a nie kupowanie plastikowych lampionów na cmentarnym straganie.

Chrystus wzywa nas na koniec do jasnej deklaracji: *„Każdego więc, który mię wyzna przed ludźmi, i Ja wyznam przed Ojcem moim, który jest w niebie; ale tego, kto by się mnie zaparł przed ludźmi, i Ja się zaprę przed Ojcem moim, który jest w niebie"* (Mt 10,32-33). Nie ma wiary prywatnej, schowanej w czterech ścianach. Wiara, która nie jest wyznawana przed ludźmi, umiera. Luter i reformatorzy wyznali Chrystusa na dachach Europy. Nasi przodkowie wyznawali Go na Mazurach, na Śląsku Cieszyńskim, w całej Polsce – często wbrew prześladowaniom, wbrew opinii większości. Oni nie budowali swojego życia na ruchomych piaskach ludzkich opinii, ale na skale. Tę prawdę doskonale wyraża pieśń, która jest hymnem naszego Kościoła, napisana przez samego Marcina Lutra: *„Warownym grodem jest nasz Bóg, orężem nam i zbroją, wybawia On ze wszelkich trwóg co nas tu niepokoją…".* Gdy śpiewamy te słowa, przypominamy sobie, że żadne ludzkie potęgi, żadne lęki przed śmiercią, ani nawet sam diabeł nie mogą nas odłączyć od miłości Boga. Nasz Bóg jest warownym grodem. W Nim jesteśmy bezpieczni. Nasi bliscy zmarli, którzy zasnęli w Panu, już w tej twierdzy odpoczywają.
Bracia i Siostry! Nie bójcie się świata. Nie bójcie się ludzi, którzy mogą skrzywdzić wasze ciało lub waszą reputację. Bóg, który liczy włosy na waszych głowach, trzyma was mocno. Wyznawajcie Chrystusa odważnie w swoich domach, w swoich miejscach pracy, w swoich słowach i czynach. Bądźcie żywym pomnikiem dla tych, którzy odeszli. Żyjcie z łaski, żyjcie wiarą, stójcie twardo na gruncie Bożego Słowa. Amen.

ks. Marcin Pysz

Dziękczynienie w Wejsunach!

Dziękczynne Święto Żniw w kościele ewangelickim w Wejsunach było wyjątkowym dziękczynieniem. Przede wszystkim dziękowaliśmy Bogu za Jego łaskę w darach jakim nas każdego dnia obdarza. Podczas nabożeństwa wspominaliśmy ciekawą postać dra Kurta Obitza – mazura, ewangelika, znakomitego lekarza weterynarii. Wspomnieć należy również o wyjątkowym jubileuszu piskiego proboszcza ks. Marcina Pysz, który 01.10 br. obchodził 20 – lecie ordynacji na duchownego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, z czego od 19 lat służy w piskiej parafii ewangelickiej,

Nabożeństwo rozpoczęło się od uroczystego wejścia dzieci ze szkółek niedzielnych, które wniosły wykonane przez siebie chlebki. Następnie dzieci pod opieką pani pastorowej Lilianny Pysz udały się na szkółkę niedzielną. Ołtarz został wyjątkowo ozdobiony darami z tegorocznych plonów. Wszystkie dary zostaną przekazane na potrzeby terapii w środowiskowym domach samopomocy prowadzonych przez Ewangelickie Stowarzyszenie Betel.

W naszym nabożeństwie wzięło udział wielu znakomitych gości na czele z panią Wicemarszałek Marią Bąkowską oraz panem Wicestarostą Piskim Andrzejem Nowickim. W uroczystości wziął również udział sztandar Warmińsko-Mazurskiej Izby Lekarsko Weterynaryjnej z Olsztyna, wielu znakomitych lekarzy weterynarii z terenu województwa, kapituła Medalu im. Dr. Kurta Obitza na czele z jej przewodniczącym panem Zbigniewem Wróblewskim oraz laureaci medalu w osobach m.in. Waldemara Mierzwy oraz Ewy Olchowy.

Podczas nabożeństwa zostały wręczone medale im. Dra Kurta Obitza. Medale za działalność społeczną otrzymali p. Dietmar Serafin oraz ks. mjr SG Marcin Pysz. Medale w imieniu Kapituły wręczyła pani Wicemarszałek Maria Bąkowska oraz pan Zbigniew Wróblewski.

Rada Parafialna przekazała również serdeczne życzenia i podziękowania na ręce ks. Marcina Pysza z okazji 20-lecia ordynacji, do życzeń dołączyli się pracownicy środowiskowych domów samopomocy oraz dyrektorzy centrów integracji społecznych prowadzonych przez Ewangelickie Stowarzyszenie Betel, powołanych zaś z inicjatywy piskiego proboszcza. Rada Parafialna zaprosiła zebranych na jubileuszowy tort.

Po nabożeństwie odbyło się tradycyjne spotkanie przy cieście, kawie, herbacie, chlebie ze smalcem i innych pysznościach przygotowanych przez naszych parafian.

zdj. Marcin Redzko, liturgia: st. teol. Szymon Pysz, czytania: Bernard Kapteina, organy: Nikola Pysz.

PARAFIA EWANGELICKO-AUGSBURSKA W PISZU
Bożego
prowadzenia
20-lecie
ordynacji ks. Marcina

PRZEŻYĆ ŻYCIE CZYNIĄC DOBRO
dr Kurt Alfred Obitz

***

Kolacja Reformacyjna

W 509 Pamiątkę Reformacji odbyła się Kolacja Reformacyjna w piskiej kaplicy ewangelickiej. W tym roku temat „Wiara w robocie" przedstawił piski proboszcz, gdzie staraliśmy się odnaleźć współczesne rozumienie ewangelickiego etosu pracy. Kolacja rozpoczęła się wspólnym śpiewem.

Na stołach znalazła się zupa dyniowa, pasta z makreli, smalec z ogórkiem kiszonym, wiele ciast oraz każdy otrzymał ciastko 🍪reformacyjne wykonane przez dzieci i młodzież.

Serdecznie dziękujemy wszystkim zaangażowanym w przygotowanie tegorocznej Kolacji Reformacyjnej.

WIARA
W ROBOCIE
Od Lutra do współczesnego etosu pracy
A
Ω

ŚPIEWNIK
EWANGELICKI
„Są usprawiedliwieni
darmo,
z łaski jego,
przez odkupienie
w Chrystusie Jezusie"
Rz 3,24
BETEL

656
793
323

***

Mazury Blisko Boga – wspólnota silniejsza niż kilometry

Dzielą ich dziesiątki kilometrów, łączą wiara, przyjaźń i radość wspólnego odkrywania Boga. Projekt „Mazury Blisko Boga" pokazuje, że nawet w rozległej Diecezji Mazurskiej można budować bliskie relacje między najmłodszymi ewangelikami. Wystarczy stworzyć przestrzeń do spotkania.

Blisko Boga, bliżej siebie

Kraina Tysiąca Jezior, Zielone Płuca Polski, Mazury Cud Natury – określeń opisujących piękno północno-wschodniej Polski nie brakuje. Dla turystów Mazury są przede wszystkim miejscem wypoczynku, zachwycającym przyrodą i spokojem. Dla ich mieszkańców to jednak coś znacznie więcej – mała ojczyzna, przestrzeń codziennego życia, spotkań i pielęgnowania tradycji. To właśnie tutaj kolejne pokolenia mazurskich ewangelików odkrywają swoją tożsamość, uczą się odpowiedzialności za wspólnotę i poznają wartości, które przez stulecia kształtowały życie Kościoła. Szczególne miejsce w tym procesie zajmują dzieci i młodzież. To od ich doświadczeń, relacji i zaangażowania zależeć będzie przyszłość naszych parafii. W wielu parafiach Diecezji Mazurskiej działają szkółki niedzielne, skupiające zarówno trzyletnie dzieci, jak i młodzież przygotowującą się do konfirmacji. Prowadzenie zajęć dla tak zróżnicowanych wiekowo grup stanowi niemałe wyzwanie. Wymaga nie tylko kreatywności, ale przede wszystkim umiejętności przekazywania treści biblijnych w sposób bliski doświadczeniom najmłodszych.

Kilometry, które dzielą

Diecezja Mazurska obejmuje rozległy obszar, a odległości między poszczególnymi parafiami bywają znaczące. Z Pisza do Mrągowa jest ponad 50 kilometrów, z Mikołajek do Olsztyna blisko 90, a z Olsztyna do Giżycka ponad 100 kilometrów. Dla dorosłych to często kwestia zorganizowania podróży. Dla dzieci i młodzieży, szczególnie tych pochodzących z mniejszych miejscowości, odległości te mogą stać się prawdziwą barierą w nawiązywaniu znajomości i uczestniczeniu we wspólnym życiu Kościoła. Trudności komunikacyjne, ograniczone możliwości finansowe niektórych rodzin, a czasem również problemy społeczne sprawiają, że najmłodsi parafianie rzadko mają okazję poznawać swoich rówieśników z innych ewangelickich wspólnot. Z tej potrzeby zrodziła się inicjatywa współpracy osób zaangażowanych w pracę katechetyczną w kilku parafiach Diecezji Mazurskiej. Jej celem stało się nie tylko uatrakcyjnienie zajęć religijnych, lecz przede wszystkim stworzenie możliwości spotkania, budowania przyjaźni i wspólnego przeżywania wiary. Dotychczasowe doświadczenia pokazały, jak bardzo takie inicjatywy są potrzebne. Udało się już zorganizować trzy spotkania integracyjne, w których uczestniczyło około 50 dzieci z różnych parafii.

„Oto wszystko nowym czynię”

Jesienią 2026 roku inicjatywa zyskała nowy wymiar dzięki dofinansowaniu z Funduszu Katechetycznego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce. Tak powstał projekt **„Mazury Blisko Boga”**, obejmujący cztery spotkania dzieci i młodzieży z różnych parafii Diecezji Mazurskiej. Jego duchowym fundamentem stało się hasło roku kościelnego 2026, zaczerpnięte z Księgi Objawienia Jana: **„Oto wszystko nowym czynię” (Obj 21,5).** Słowa te przypominają, że Bóg nieustannie działa w życiu człowieka. Odnawia, przemienia, umacnia w wierze i otwiera przed nami nowe możliwości. Ta przemiana nie dokonuje się jednak w oderwaniu od codzienności. Możemy jej doświadczać poprzez wdzięczność, spotkanie z drugim człowiekiem, przebaczenie, miłość i służbę bliźniemu.

Dlatego każde z czterech zaplanowanych spotkań nawiązuje do innego okresu roku kościelnego i ukazuje dzieciom kolejny wymiar Bożego działania.

Ważnym założeniem projektu jest również zaangażowanie rodziców, wolontariuszy oraz świeckich członków parafii. Wspólne przygotowanie wydarzeń staje się okazją do odkrywania własnych talentów, podejmowania odpowiedzialności i budowania więzi międzypokoleniowych.

Dziękujcie Panu, bo jest dobry!

Pierwsze spotkanie w ramach projektu odbyło się w kompleksie leśnym w Kuliku koło Pisza. Dzięki wieloletniej, owocnej współpracy z Nadleśnictwem Pisz uczestnicy mogli spotkać się w otoczeniu mazurskiej przyrody.

W wydarzeniu wzięło udział blisko 50 dzieci z parafii w Mikołajkach, Mrągowie, Piszu i Sorkwitach.

Piknik odbywał się w atmosferze przygotowań do Dziękczynnego Święta Żniw, dlatego jego hasłem stały się słowa: **„Dziękujcie Panu, bo jest dobry".**

Była to okazja, aby wspólnie zastanowić się nad wdzięcznością za Boże dary. Czy potrafimy dostrzegać dobro, które otrzymujemy każdego dnia? Czy umiemy dziękować nie tylko za rzeczy wielkie, ale również za codzienny posiłek, rodzinę, przyjaciół, otaczającą nas przyrodę i możliwość bycia razem?

Nie zabrakło wspólnego śpiewu, zabaw na świeżym powietrzu oraz twórczych warsztatów plenerowych. Jednym z ich elementów było ozdabianie ekologicznych toreb bawełnianych. Praca twórcza stała się nie tylko okazją do rozwijania wyobraźni, ale również sposobem wyrażenia tego, co dzieci odkrywały podczas wspólnego spotkania.

Najważniejsze były jednak relacje. Wspólna zabawa, rozmowy i doświadczenie bycia częścią większej grupy sprawiły, że kilometry dzielące poszczególne parafie choć na jeden dzień przestały mieć znaczenie.

Cztery spotkania – jedna droga wiary

Projekt „Mazury Blisko Boga" został pomyślany jako wspólna droga przez kolejne okresy roku kościelnego – od jesieni aż do późnej wiosny. Każde spotkanie ma swój temat, ale wszystkie łączy jedno przesłanie: Bóg jest obecny w naszym życiu i zaprasza nas do budowania wspólnoty.

„Bóg obdarowuje mnie" – to myśl przewodnia jesiennego spotkania związanego z Dziękczynnym Świętem Żniw. Uczy ono wdzięczności i dostrzegania codziennych darów otrzymywanych od Boga.

„Bóg przychodzi do mnie" – to przesłanie spotkania adwentowego, które odbędzie się na początku grudnia na zaproszenie parafii w Mikołajkach. Pod hasłem „Światłość, która świeci w ciemności" dzieci będą odkrywać znaczenie Bożej obecności, nadziei i oczekiwania na narodzenie Zbawiciela. Adwent stanie się okazją

do zastanowienia, czy wśród codziennych obowiązków i przedświątecznego pośpiechu potrafimy znaleźć czas na wyciszenie i spotkanie z Bogiem.

„Bóg kocha mnie” – tę prawdę uczestnicy będą poznawać podczas trzeciego spotkania, zaplanowanego na okres pasyjny. Jego tematem będzie bezwarunkowa miłość Boga, objawiona w Jezusie Chrystusie. To szczególnie ważne przesłanie dla dzieci i młodzieży, które potrzebują zapewnienia, że są kochane i wartościowe nie ze względu na osiągnięcia czy umiejętności, ale dlatego, że Bóg przyjmuje je takimi, jakie są.

„Bóg działa przeze mnie” – tym przesłaniem zakończy się projekt podczas spotkania związanego ze Świętem Zesłania Ducha Świętego. Będzie to szczególne świętowanie urodzin Kościoła, połączone z odkrywaniem darów i talentów, którymi Bóg obdarza każdego człowieka. Dzieci dowiedzą się, że niezależnie od wieku mogą służyć innym, okazywać miłość, pomagać potrzebującym i wnosić dobro do otaczającego je świata. Bowiem każdy jest narzędziem Bożej miłości.

Wspólnota zaczyna się od spotkania

„Mazury Blisko Boga” to coś więcej niż cykl wydarzeń katechetycznych. To próba budowania żywej wspólnoty najmłodszych ewangelików, dla których Kościół nie będzie jedynie miejscem niedzielnego nabożeństwa, ale również przestrzenią przyjaźni, wzajemnego wsparcia i wspólnego wzrastania w wierze.

To także przypomnienie dla nas, dorosłych, że odpowiedzialność za przyszłość Kościoła zaczyna się dziś – od czasu poświęconego dzieciom, od uważnego słuchania ich pytań, od wspólnej modlitwy i tworzenia okazji do spotkań. Być może właśnie podczas takiego pikniku, wspólnej zabawy czy rozmowy przy ognisku rodzą się przyjaźnie, które przetrwają wiele lat.

Mazury pozostaną krainą wielkich jezior, rozległych lasów i miejscowości oddalonych od siebie o dziesiątki kilometrów. Jednak odległość nie musi oznaczać samotności.

Bo tam, gdzie spotykamy się w imię Chrystusa, kilometry tracą znaczenie. A Mazury stają się nie tylko piękną krainą, lecz przede wszystkim miejscem, w którym jesteśmy bliżej Boga i bliżej siebie.

Artykuł naszej pastorowej Lilianny Pysz ukazał się w 21. Numerze „Zwiastuna Ewangelickiego” 1listopada 2026r.

Zapiski ze szkółki niedzielnej

Dziękczynne Święto Żniw to szczególny czas, w którym spotykamy się, aby wyrazić Bogu wdzięczność za wszystkie dary, jakimi obdarza nas każdego dnia. To również moment podsumowania mijającego sezonu – wspominania letnich miesięcy, rozmów o udanych i mniej obfitych plonach, o tym, co udało się zebrać z pól i ogrodów, a także o tym, czym możemy podzielić się z innymi.

Jednak wdzięczność za Boże dary nie powinna ograniczać się jedynie do owoców ziemi. Jak często nie dostrzegamy tego, co mamy, ponieważ stało się to dla nas czymś zwyczajnym? Jak łatwo w świecie pełnym kolorowych zabawek i technologicznych nowinek zapomnieć o tym, co naprawdę ważne? Zamiast cieszyć się otrzymanymi darami, zaczynamy pragnąć

kolejnych rzeczy, często zupełnie nam niepotrzebnych. Jak często pojawia się wtedy zazdrość.

Właśnie temu uczuciu poświęciliśmy jedno z naszych spotkań szkółki niedzielnej. Poznając biblijne historie Hagar i Ismaela oraz Kaina i Abla, dzieci odkrywały, jak konflikty, zazdrość i odrzucenie mogą ranić drugiego człowieka, a nawet prowadzić do rozbicia rodzinnych więzi. Jednocześnie przekonywały się, że pomimo ludzkich słabości i błędów Bóg nigdy nie przestaje troszczyć się o człowieka. Złość czy zazdrość są uczuciami, których każdy z nas może czasem doświadczać. Najważniejsze jednak jest to, co z nimi zrobimy. Czy pozwolimy, aby kierowały naszym postępowaniem, czy spróbujemy przemienić je w coś dobrego? Biblijne opowieści przypomniały nam, że Bóg troszczy się o każdego z nas. Obdarza nas tym, czego naprawdę potrzebujemy, choć nie zawsze w taki sposób i w takim czasie, jakiego sami oczekujemy.

Podczas zajęć plastycznych dzieci wykonywały „Bożą dłoń troski”. Na pięciu palcach umieszczały symbole sposobów okazywania miłości i troski w rodzinie: pomocy, dobrego słowa, przebaczenia, dzielenia się i modlitwy. Nie zabrakło również twórczego

wykorzystania darów jesiennych ogrodów. Z kwiatów i roślin dzieci przygotowywały piękne kompozycje florystyczne w wazonach, które zabrane do domów miały nie tylko cieszyć oczy, lecz także przypominać o pięknie i niezwykłości Bożego stworzenia.

Podczas kolejnego spotkania cofnęliśmy się myślami do samego początku – a nawet do chwili, gdy nie było jeszcze niczego z tego, co dzisiaj znamy. Rozmawialiśmy o stworzeniu świata i o niezwykłym darze, jaki Bóg ofiarował człowiekowi. Darze tak wielkim i wszechobecnym, że często trudno nam go dostrzec. Otaczająca nas przyroda, światło, woda, powietrze, drugi człowiek, a przede wszystkim samo życie – wszystko to jest powodem do wdzięczności.

W części plastycznej dzieci wykonywały kolorowe zdrapywanki – zakładki do książek, odkrywając ukryte pod ciemną warstwą barwy.

Kiedy Bóg ukończył swoje dzieło, spojrzał na wszystko, co uczynił, i zobaczył, że było to bardzo dobre. Niestety, człowiek nie zawsze potrafił docenić otrzymany dar. Zamiast troszczyć się o świat i żyć zgodnie z Bożą wolą, ludzie coraz częściej wybierali zło. I właśnie do tych wydarzeń nawiązywało nasze następne spotkanie, poświęcone historii Noego, jego rodziny i wielkiego potopu. Dzieci wysłuchały opowieści o budowie arki, o zwierzętach, które znalazły w niej schronienie, oraz o deszczu padającym przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy. Po ustaniu potopu na niebie dało się widzieć ogromny łuk, ten łuk nazywamy tęczą. Jest ona znakiem przymierza, obietnicy danej przez Boga, że nigdy więcej potop nie zniszczy w ten sposób całego życia na ziemi.

Podczas zajęć plastycznych dzieci ozdabiały tęcze wykonane ze sklejki. Powstałe prace będą przypominały im o przymierzu z Bogiem, Jego wierności oraz trosce o całe stworzenie.

Wszystkie te jesienne spotkania, choć poświęcone różnym historiom biblijnym, łączyło jedno ważne przesłanie: **mamy za co dziękować Bogu każdego dnia**.

Za życie, za świat, za rodzinę, za ludzi, których spotykamy i za dobro, którego doświadczamy.

31.października to bardzo ważna data dla każdego z nas, w tym roku Pamiątkę Reformacji będziemy obchodzić w pierwszą niedzielę listopada. W tygodniu poprzedzającym ten dzień dzieci i młodzież uczęszczająca na szkółki niedzielne i lekcje religii przygotowywała ciasteczka reformacyjne z różą Lutra. A wszystko po to, aby razem z członkami parafii świętować dzień odnowy Kościoła. Podczas szkółki niedzielnej przypominaliśmy sobie sylwetkę Marcina Lutra, który, tak jak każdy z nas, był kiedyś dzieckiem 😉 i chociaż przyszło mu wychowywać się w czasach zupełnie innych niż te które my znamy, to wyrósł na człowieka wielkiej wiary, który poruszył do zmian serca wielu ludzi, a Reformacja zmieniła cały świat. Podczas zajęć plastycznych dzieci wykonały swoje Róże Lutra, które zabrały do domu, aby przypominały im o tych ważnych, dla wszystkich Ewangelików, wydarzeniach.

Dzieci i młodzież ze szkółki niedzielnej (razem z panią Lilą 😉)

Relacja z budowy Centrum Integracji w Wejsunach

Jesień przyniosła nowe prace budowlane na budynku Centrum Integracji w Wejsunach. Aktualnie rozpoczęło się ocieplanie elewacji, zostaną wykonane podbitki dachowe, ocieplenie poddasza oraz rozpoczniemy prace nad uruchomieniem kotłowni Centrum.

Bezpieczeństwo naszych uczestników zajęć jest najwyższym priorytetem! W Centrum Integracji w Wejsunach tworzymy system przeciw pożarowy, aktualnie zamontowano 4 hydranty gaśnicze oraz dwie klapy oddymiające klatkę schodową.

SPOTKANIA CYKLICNE W NASZEJ PARAFII

Plan Nabożeństw listopad 2026 r.

Data	Tekst kazalny	Uroczystość	Wejsuny	Pisz
01.11.	Mt 10,26a-33	**22. Niedziela po Trójcy Świętej** **509. Pamiątka Reformacji**	09:00	11:00
08.11.	1 Tes 5,1-6	**3. Niedziela przed końcem Roku Kościelnego**	09:00	11:00
15.11.	Łk 16,1-8	**Przedostatnia Niedziela Roku Kościelnego**	09:00	11:00
22.11.	Obj 21,1-7	**Niedziela Wieczności**	09:00	11:00

29.11.	Za 9,9-10	**1. Niedziela Adwentu**	09:00	11:00
06.12.	Jk 5,7-8	**2. Niedziela Adwentu**	09:00	11:00

Legenda: - Spowiedź i Komunia Święta**;** - Kawiarenka Parafialna;

- transport na nabożeństwo; - szkółka dla dzieci;

- transmisja online na kanale YouTube.

-transmisja na parafialnym profilu Facebook

Zapraszamy na nabożeństwa na kanale www.YouTube.com
Nazwa kanału: Parafia EA w Piszu
Prosimy o subskrypcję naszego parafialnego kanału!

***

Wyjątkowi goście na nabożeństwie 15.11.2026 r. w Piszu

Serdecznie zapraszamy do udziału w nabożeństwie w Piszu 15.11.2026 r. o godz. 11:00 w Przedostatnią Niedzielę Roku Kościelnego.

W nabożeństwie wezmą udział: Biskup Diecezji Mazurskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP **bp Paweł Hause**, który wygłosi kazanie oraz przedstawicielka Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego pana Marcina Kuchcińskiego, pani **Katarzyna Sobiech – Wicemarszałek**.

Wizyta znamienitych gości ma związek z uchwałą nr 37/641/26/VII w sprawie wyróżnienia Odznaką Honorową za zasługi dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 01.09.2026 r., podjętej przez Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Szkółki niedzielne dla dzieci w Wejsunach!

Serdecznie zapraszamy dzieci i młodzież przed konfirmacyjną na szkółki niedzielne!

W niedzielę o godz. 09:00 równolegle do nabożeństwa w Wejsunach. Szkółki odbywają się w domku grillowym przy naszym kościele. Spotkania prowadzi pani pastorowa Lilianna Pysz.

Plan szkółek niedzielnych na październik:

08.11.2026r. godz. 9:00,

15.11.2026r. godz. 9:00,

22.11.2026r. godz. 9:00,

29.11.2026r. godz. 9:00,

06.12.2026r. godz. 9:00.

Serdecznie zapraszamy!

ZAPOWIEDZI WYDARZEŃ

W niedzielę 22 listopada 2026 r. przypada Niedziela Wieczności.
W tym dniu wspominamy naszych przyjaciół, najbliższych, znajomych, którzy poprzedzili nas w drodze do Wieczności.
Jeśli chcesz wspomnieć bliskich przygotuj proszę listę i przekaż księdzu przed nabożeństwem. Zapraszamy do wspólnej modlitwy!

Adwentowe
Spotkania Biblijne
w czwartki o godz. 18:00
w sali parafialnej w Piszu
03.12.2026 r.
17.12.2026 r.
Serdecznie zapraszamy
Parafia Ewangelicko-Augsburska w Piszu

ADWENTOWE
DNI SKUPIENIA
PRZYJDŹ
ZATRZYMAJ SIĘ
WSŁUCHAJ
ODKRYJ
NA NOWO
„Przy Twoim żłóbku stoję dziś”
- Żłobek jako miejsce spotkania.
CZAS CISZY • CZAS SPOTKANIA • CZAS NADZIEI
8 - 10.12.2026 r.
godz. 18:00
Kaplica ewangelicka
w Piszu
Spotkania poprowadzi
ks. Filip Lipiński
z parafii ewangelickiej
w Sorkwitach
„Czuwajcie więc, bo nie wiecie,
które dnia wasz Pan przyjdzie.”
Mt 24, 42 BE
PARAFIA EWANGELICKO-AUGSBURSKA W PISZU

Drodzy Parafianie. Jak co roku w porze adwentu chcemy się spotkać przy wspólnym stole, aby pokolędować, obejrzeć przedstawienie przygotowane przez nasze dzieci oraz skosztować smakołyków, które ze sobą przynosicie.

W tym roku spotykamy się w niedzielę 20 grudnia o godzinie 16:00 w kaplicy ewangelickiej w Piszu. Serdecznie zapraszamy i zachęcamy do wsparcia w przygotowaniu spotkania.

Informacje z działalności Powiatowego Środowiskowego Domu Samopomocy w Białej Piskiej październik 2026r.

Październik minął nam różnorodnie i kolorowo. Wesoło świętowaliśmy dzień seniora oraz urodziny naszych październikowych solenizantów. Próbowaliśmy dyni w różnych odsłonach (nie tylko kulinarnych). Bawiliśmy się znakomicie na powiatowym turnieju w bocce w Łupkach. W międzyczasie znaleźliśmy chwilkę by porozmawiać o zdrowiu psychicznym, powspominać kolegów i koleżanki z naszego Domu którzy odeszli, a także zapalić im znicz na cmentarzu. Listopad w naszym Domu będzie czasem wyciszenia i przygotowania do świąt Bożego Narodzenia. Pozdrawiamy!

Relacja i zdjęcia: Piotr Dobosz

***

Informacje z działalności Środowiskowego Domu Samopomocy w Piszu październik 2026r.

Jesienny miesiąc październik minął nam bardzo miło. Wzięliśmy udział w Turnieju Bocce w Specjalnym Ośrodku Szkolno - Wychowawczym w Łupkach. Nasi zawodnicy wrócili bardzo szczęśliwi i z medalami. Na zaproszenie Pani Prezes Zarządu Fundacji na rzecz standardów opieki w chorobach otępiennych gościliśmy na warsztatach muzealnych w Muzeum Ziemi Piskiej w Piszu. Podczas spotkania uczestnicy podziwiali starą architekturę Pisza, przypomnieli sobie czasy młodości oraz dowiedzieli się ciekawostek o naszym mieście. To było bardzo ciekawe i pouczające spotkanie. Podopieczni Naszego Domu chcąc wyrazić wdzięczność i podziękowanie przygotowali z okazji Dnia Pracownika ŚDS przepiękny i wzruszający występ. W tym dniu kadra ośrodka została obdarowana nie tylko cudownymi życzeniami ale też pięknymi prezentami i dyplomami.

Mamy nadzieję, że zima nie dotrze do nas zbyt szybko i będziemy mieli jeszcze okazję do spędzania czasu na świeżym powietrzu.

Relacja i zdjęcia: Violetta Zakrzewska

Okazujmy sobie szacunek!

Apel biskupów luterańskich z Polski i Ukrainy

Wszyscy znamy ewangeliczną opowieść o Jezusie, który ucisza wzburzone wody (por. Mt 8, 23-27). Ten obraz rozchwianej i rozedrganej łodzi od wieków był pomocny do zilustrowania trudnych dziejów Kościoła. Może być on również ilustracją kondycji duchowej i nastrojów społecznych wynikających z napięć wewnętrznych oraz zewnętrznych. W tym kontekście nasuwają się słowa pieśni: „Daj pokój nam, o Panie, złą drogą biegnie świat!" (ŚE 842,1)

Dzielnie walcząca Ukraina zmaga się z niewyobrażalnym cierpieniem politycznie monetyzowanym nie tylko przez rosyjskiego agresora, ale także wszystkich tych, którzy nieświadomie lub celowo podsycają narodowościowe i wyznaniowe antagonizmy, nie tylko w Europie. Nie brakuje w tym wszystkim religijnego podłoża, przewrotnego wykorzystywania chrześcijańskiego orędzia do dehumanizowania i promowania ksenofobii. Ewangelię o miłości i ludzkiej solidarności degraduje się do funkcji narzędzia werbalnej przemocy, a z chrześcijaństwa czyni się nacjonalistyczny system agresji w religijnej skorupie. Niestety, jesteśmy świadkami epidemii przemocy, prawa siły i nienawiści.

W kontekście polsko-ukraińskim nie są to teoretyczne rozważania, a właściwie codzienność wielu Ukrainek i Ukraińców, w tym dzieci i młodzieży, którzy w Polsce narażeni są na szerokie spektrum agresji ze strony radykalnych stronnictw, chcących zawłaszczyć i zinstrumentalizować trudne dzieje polsko-ukraińskich relacji. Owszem, mamy trudną historię, ale ta powinna być przedmiotem spokojnych i pozbawionych politycznych nacisków badań historycznych. Inaczej historia o Wołyniu czy wiele innych rozdziałów wspólnej historii staje się paliwem do podpalania relacji międzyludzkich, uniemożliwiając tym samym prawdziwy dialog, pojednanie i upamiętnienie, a przez to wzajemne zrozumienie.

Jako biskupi Kościołów ewangelicko-luterańskich w Polsce i Ukrainie stanowczo sprzeciwiamy się wszelkim przejawom agresji i pogardy we wzajemnych relacjach. Nasze Kościoły, choć nieliczne, od pierwszych dni wojny zaangażowały się w szeroką pomoc humanitarną. Nasze relacje stały się bliższe. Świadczy o tym nie tylko podpisana podczas zeszłorocznego Synodu Umowa Partnerska między

naszymi Kościołami, ale przede wszystkim nasza jedność w Chrystusie wokół Słowa i Sakramentów, wspólna wiara w ewangelickie powołanie na rzecz pokoju, szczególnie wtedy „gdy serca harde są".

To przerażające, że bestialski atak na klasztor w Jarosławiu i tragiczna śmierć jednego z kapłanów rzymskokatolickich, stała się dla wielu przyczynkiem nie do chrześcijańskiego współczucia i przebaczenia, a eskalacji złych emocji. Tym bardziej jesteśmy wdzięczni za jasne świadectwo Ewangelii, jakie popłynęło z homilii w kościele św. Mikołaja w Jarosławiu. Równie mocno jesteśmy wdzięczni za przykłady zwykłej serdeczności okazywanej na co dzień wobec innych ludzi – w miejscach pracy, szkołach i uczelniach, na ulicy. Dziękujemy za wszelkie gesty pomocy duchowej i materialnej, świadczące o tym, że nienawiść nie ma ostatniego słowa. Jezus jest obecny w swoim Słowie, nie po to, abyśmy się chowali, pielęgnowali ducha bojaźni, ale byśmy pokazywali moc, miłość i trzeźwe myślenie (2 Tm 1,7).

Apelujemy o rozsądek i ewangeliczne rozeznanie wobec fałszywych informacji pojawiających się w przestrzeni medialnej. Prosimy o czujność, która oprze się wszelkim, choćby najbardziej subtelnym formom siania niezgody między nami – czy to za pomocą historii, religii czy jakichkolwiek innych czynników. Okazujmy sobie szacunek, upominajmy się o tych, którzy na różne sposoby narażeni są na cierpienie z powodu pochodzenia, języka, koloru skóry czy religii.

U końcu Roku Kościelnego prośmy podczas naszych nabożeństw, aby Pan zesłał nam przebudzenie, rozpalił wiarę, wszak miłosierdzie Jego jest bez miary." (ŚE 716,1.2)

ks. Pavlo Shvarts
Biskup Niemieckiego Ewangelicko Luterańskiego Kościoła w Ukrainie

ks. Jerzy Samiec
Biskup Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa – Kijów, 9 października 2026 r.

***

Dzieci potrzebują bezpieczeństwa

Kościół Ewangelicko-Augsburski
w Rzeczypospolitej Polskiej

List Biskupa Kościoła i Generalnej Wizytator Nauczania Kościelnego

Drodzy Rodzice!

W związku z nasilającymi się przypadkami przemocy w szkołach coraz bardziej potrzebujemy rozmowy o tym, jak wychowywać dzieci w duchu szacunku, empatii i odpowiedzialności za drugiego człowieka. Dzieci potrzebują dziś nie tylko wiedzy, ale również mądrego wsparcia dorosłych, poczucia bezpieczeństwa i wskazówek, jak budować dobre relacje z innymi.

Wychowanie do szacunku i życia bez przemocy jest wspólnym zadaniem szkoły, rodziny i Kościoła.

To, czego dzieci uczą się na lekcjach religii i szkółkach niedzielnych, potrzebuje potwierdzenia w codziennym życiu – w sposobie, w jaki rozmawiamy, rozwiązujemy spory, traktujemy innych i reagujemy na krzywdę.

Historie biblijne pokazują nam Jezusa, który troszczy się o słabych i odrzuconych. To Jezus przekazał nam przykazanie miłości bliźniego, które pomaga dzieciom odkrywać, że wiara ma wpływ na codzienne wybory.

Na lekcjach religii mogą rozmawiać o trudnych sytuacjach, analizować postępowanie bohaterów biblijnych, szukać rozwiązań i zastanawiać się, jak sami mogliby zachować się wobec osoby potrzebującej pomocy.

Zachęcamy Państwa do rozmów z dziećmi o ich relacjach z rówieśnikami, o przeżywanych emocjach i trudnościach. Słuchajmy ich uważnie, uczmy szacunku, ale także pokazujmy, że mają prawo powiedzieć „nie", szukać pomocy i czuć się bezpiecznie.

Dziecko, które doświadcza przemocy lub jest jej świadkiem, nie powinno pozostawać z tym problemem samo.

Wierzymy, że wspólnie możemy pomagać młodym ludziom wzrastać w przekonaniu, że dobro ma znaczenie, że warto okazywać życzliwość, a siła człowieka nie polega na krzywdzeniu innych, lecz na odwadze, odpowiedzialności i umiejętności budowania dobrych relacji.
Niech słowa apostoła Pawła będą dla nas wszystkich inspiracją: „Miłość jest cierpliwa, miłość jest dobrotliwa" (1 Kor 13,4).
Niech miłość, szacunek i troska o drugiego człowieka będą wartościami, które dzieci poznają nie tylko na lekcjach religii, ale przede wszystkim w codziennym życiu.
ks. Jerzy Samiec, Biskup Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce
dk. Ewa Below, Generalna Wizytator Nauczania Kościelnego

***

Odezwa przeciw przemocy i niewłaściwemu korzystaniu z mediów przez dzieci

W obliczu ostatnich, który miały miejsce w szkołach, publikujemy odezwę Biskupa Diecezji Mazurskiej z dnia 21.02.2026 roku.
Odezwa Biskupa Diecezji Mazurskiej KEA w RP

Mając na względzie rozwój osobisty i duchowy dziecka wskazujemy na współpracę z Kościołem w zakresie wychowania dzieci wg Biblii i wg nauki naszego Kościoła.
Zwracam się z odezwą do wiernych Diecezji Mazurskiej KEA, w trosce o właściwy rozwój umysłowy, duchowy, emocjonalny i społeczny naszych dzieci. Chrońmy dzieci przed szkodliwym wpływem wczesnego korzystania z mediów społecznościowych i przed uzależnieniem od telefonu czy komputera.
W niektórych krajach jest to prawnie zabezpieczone.
Wpływ rówieśników i presja są ogromne, jednak powinniśmy dołożyć starań do tego, by ograniczać korzystanie z telefonu, komputera i przynależność do różnych portali, nasz własny, ale przede wszystkim małoletnich.
Badania wykazały ponad wszelką wątpliwość, że zbyt wczesne udostępnianie dzieciom telefonów, tabletów etc. jest szkodliwe dla ich zdrowia i rozwoju psychicznego i emocjonalnego.
Jako Kościół zwracamy się do Rodziców, opiekunów i wychowawców o ograniczanie używania telefonów przez dzieci.
(...)

Nie chcemy ograniczać wolności, ale w duchu odpowiedzialności pragniemy chronić nasze dzieci przed zbyt wczesnym, szkodliwym wpływem technologii na ich rozwój, przed manipulacją oraz przed realnym uzależnieniem.
Pamiętajmy, że dziecko czerpie także z nas przykład. (…) Nie każda wolna chwila musi być powiązana w naszym życiu z korzystaniem z telefonu.
Pozostawianie dziecku telefonu i komputera bez żadnej kontroli rodzicielskiej jest szkodliwe i niebezpieczne, dlatego jako Kościół prosimy Was drodzy Rodzice o rozwagę i odpowiedzialność, czujność i konsekwencję.
Nie bądźmy obojętni w imię wygody. Nie pozostawiajcie Waszych dzieci na pastwę prawdziwego niebezpieczeństwa. Zjawisko bardzo wczesnego hejtu, ale i wspomnianego uzależnienia zagraża najmłodszym. Pojawiające się depresje u dzieci a nawet przypadki samobójstw czy **stosowania przemocy wobec innych,** powinny być dla nas alarmujące!
Zdaję sobie sprawę z tego, jak trudno jest wychować młode pokolenie i jak ogromna jest presja samych mediów i środowiska szkolnego oraz rówieśników.
Mimo to, proszę Was, zapewniając o mojej osobistej modlitwie, o wsparcie właściwego rozwoju duchowego Waszych dzieci.
„Oto dzieci są darem Pana". Ps. 127,3
Kazn. 22,6 „Wychowuj chłopca odpowiednio do obranej drogi, a nie zejdzie z niej nawet w starości" – Bóg chce, abyśmy wychowywali dzieci wg Jego drogi.
5 Mojż. 4,9 „Tylko strzeż się i pilnuj swojej duszy, abyś nie zapomniał tych rzeczy, które widziały twoje oczy, i aby nie odstąpiły od twego serca po wszystkie dni twojego życia, ale opowiadaj o nich swoim synom i synom swoich synów".
Obj. 3,3 „Pamiętaj więc, czego się nauczyłeś i co usłyszałeś, i strzeż tego, i upamiętaj się. Jeśli tedy nie będziesz czujny, przyjdę jak złodziej, a nie dowiesz się, o której godzinie cię zaskoczę." Pamiętaj i naucz swoje dziecko.
Pamiętajmy: Bóg chce, aby rodzice nabywali mądrości i strzegli swoje dzieci przed niebezpieczeństwem.
Te wersety mogą być użyteczne w codziennym wychowywaniu dzieci, aby wspierać ich rozwój umysłowy, duchowy, emocjonalny i społeczny.
Zwracam się z odezwą do wszystkich, szczególnie do Rodziców o ograniczone korzystanie i pod kontrolą rodzicielską z telefonu, tabletu, komputera i mediów społecznościowych.

Niech Pan Bóg nam w tym dopomoże.
Bp Paweł Hause

***

Ogólnopolski Zjazd Młodzieży Ewangelickiej w Grudziądzu.

W dniach 9 – 11 października 2026 roku grupa młodzieży z naszej Diecezji, wraz z duszpasterzami, wzięła udział w Ogólnopolskim Zjeździe Młodzieży Ewangelickiej w Grudziądzu.

***

Zmiana na stanowisku proboszcza w Sorkwitach

W niedzielę 18 października w kościele w Sorkwitach odbyło się nabożeństwo dziękczynne za 42 lata służby ks. proboszcza Krzysztofa Mutschmanna i Pani Pastorowej Hanny Mutschmann.
Ks. Mutschmann od 1984 roku pełnił służbę duszpasterską w Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Sorkwitach. 15 października przeszedł na zasłużoną emeryturę.(…).

Od 16 października proboszczem-administratorem Parafii w Sorkwitach jest ks. bp Paweł Hause. Od 1 września swoją służbę rozpoczął również wikariusz ks. Filip Lipiński.

Źródło:facebook/ Parafia Ewangelicko-Augsburska w Sorkwitach

***

Obradował Synod Kościoła

W dniach 16 - 18 października 2026r. w Bydgoszczy odbyła się 8. sesja XV Synodu Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce.
Synodałowie przyjęli sprawozdania Rady Synodalnej, Konsystorza oraz Biskupa Kościoła, dotyczące istotnych spraw z życia Kościoła.

W trakcie obrad synodałowie dyskutowali nad projektem budżetu Kościoła na 2027 rok i wnioskami, które napłynęły na bieżącą sesję oraz pracowali w komisjach synodalnych. Zatwierdzono również nową podstawę programową nauczania religii.

Odbyły się także wybory delegatów Synodu Kościoła do Rady Diakonii Polskiej. Nowymi członkami tego gremium zostały: Ruta Błaszczyk z diecezji katowickiej, Ewa Kordaczuk z diecezji mazurskiej i Małgorzata Nesterowska z diecezji wrocławskiej.

Synodałowie powołali Krystynę Szóstkę, z parafii w Suwałkach, na wakujące miejsce sędziego w Sądzie Dyscyplinarnym.

Synod przyznał specjalne dotacje z Fundusz Rozwojowego Kościoła trzynastu parafiom i Diakonatowi Eber-Ezer. Fundusz został utworzony przez Synod Kościoła i działa od roku 2022. Jego podstawowym zadaniem jest udzielanie specjalnych dotacji celowych dla poszczególnych jednostek Kościoła (np. parafii lub diecezji) na realizację konkretnych projektów służących ich rozwojowi.

Ponadto ustalono przedłużenie terminu możliwości stosowania w parafiach próbnej Agendy (liturgicznego porządku nabożeństwa) na okres do Niedzieli Wieczności 2027 roku (21 listopada 2027). W okresie do końca stycznia 2027 wszyscy członkowie Kościoła będą mieli możliwość zgłoszenia pisemnie lub drogą elektroniczną umotywowanych uwag, zastrzeżeń i wniosków do Agendy zatwierdzonej do użytku próbnego. Szczegóły dotyczące formy składania tych uwag zostaną podane w najbliższym czasie.

Podczas tej sesji podziękowano dwóm osobom, które kończą swoją pracę w Synodzie Kościoła.

Delegaci diecezji Mazurskiej na Synodzie w Bydgoszczy
Źródło: www.bik.luteranie.pl ; Facebook Diecezja Mazurska

ROK KOŚCIELNY W KOŚCIELE EWANGELICKO-AUGSBURSKIM

1 listopada - Pamiątka Umarłych i Pamiątka Świętych Pańskich.

Zwykle w tym czasie luteranie odwiedzają groby swoich bliskich, choć w tradycji luterańskiej zmarłych wspomina się w ostatnią niedzielę roku kościelnego, tak zwaną Niedzielę Wieczności (koniec listopada). Jest ona poświęcona przemijaniu, śmierci i eschatologii.

Obchodzona 1 listopada **Pamiątka Umarłych** to czas wspominania tych, którzy odeszli, a zarazem okazja, by prosić Boga o pociechę dla wszystkich zasmuconych. Podczas nabożeństw odprawianych na cmentarzach luteranie modlą się o pewność wiary, jaką posiadał ap. Paweł, który w liście do Rzymian pisał: „Jestem tego pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym" (Rz 8, 38-39). Takie świętowanie Pamiątki Umarłych umożliwia spotkanie ze Słowem Bożym i wspólną modlitwa.

Warto równocześnie zaznaczyć, że luteranie nie modlą się za dusze zmarłych. Ludzka modlitwa nie jest w stanie zmienić sytuacji zmarłego. Nie obchodzi się też Dnia Zadusznego. Luteranie nie uznają istnienia czyśćca (brak o nim wzmianki w Piśmie Świętym). Nie ludzkie wysiłki, lecz Bóg w Jezusie Chrystusie dokonuje zbawienia i z łaski ocala człowieka. Luteranie odrzucają instytucję tzw. mszy za zmarłych. Msza może być sprawowana tylko dla żyjących, bo Komunia Święta służy pokrzepieniu tylko żyjących, tych, którzy jedzą i piją ciało i krew Pańską.

1 listopada obchodzona jest również **Pamiątka Świętych Pańskich.** Chociaż święci nie są w luteranizmie (i ogólnie w Kościołach protestanckich) identyfikowani z postaciami beatyfikowanymi lub kanonizowanymi przez Kościół jako instytucję. Świętym jest każdy człowiek prawdziwie wierzący w Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela. Kryterium świętości jest więc tożsame z żywą wiarą w Boga, jako tego, który odkupił ludzkość swoją własną krwią. Tak rozumiany święty pozostaje więc normalnym człowiekiem, choć nadal posiada grzeszną naturę. Dlatego luteranizm

za Marcinem Lutrem określa kondycję człowieka wierzącego jako „usprawiedliwionego grzesznika”, tzn. żyjącego wiarą w Boga, ale ciągle jeszcze podległego grzechowi. Różni się to od rzymskokatolickiego rozumienia terminu „święty”. W dniu Świętych Pańskich luteranie dziękują Bogu za wszystkich żyjących i zmarłych, prawdziwie wierzących chrześcijan.

Ponieważ w okolicy Pamiątki Umarłych porządkuje się groby bliskich, wiele luterańskich parafii, podobnie jak w ubiegłych latach apeluje, by nie kupować plastikowych zniczy i sztucznych kwiatów: Ograniczając niepotrzebne odpady można pokazać troskę o stworzenie i otaczający świat. Przed świętami organizowane są też akcje sprzątania cmentarzy ewangelickich i spacery śladami zasłużonych ewangelików.

Źródło: www.luteranie.pl

***

Niedziela Wieczności

W ostatnią niedzielę roku kościelnego, Kościoły ewangelickie różnych tradycji w Polsce i na świecie obchodzą Niedzielę Wieczności.

Niedziela Wieczności to nazwa ostatniej niedzieli w roku kościelnym. Święto ma wymiar eschatologiczny, zogniskowane jest wokół rozmyślań nad sensem ludzkiego przemijania, czasem, zmartwychwstaniem umarłych, zbliżaniem się Sądu Ostatecznego, ale także, co może najważniejsze, przypomina o nadziei jaką powinien mieć każdy chrześcijanin – o nadziei na Życie Wieczne z Bogiem.

Niedziela Wieczności jest także wezwaniem do czujności na dzień przyjścia Pana, to również czas wspominania zmarłych. W wielu parafiach przypomina się wtedy zmarłych w ostatnim roku parafian. Tradycyjnie właśnie wtedy ewangelicy odwiedzają groby swoich bliskich, by zarówno tam jak i w domu przypomnieć sobie kim dla nas byli i co po sobie zostawili. Te rozmyślania uzmysławiają nam również kruchość naszej ludzkiej egzystencji, nasze własne przemijanie.

Warto jednak zwrócić uwagę, iż ewangelicy nie modlą się do zmarłych, ani nie proszą Boga lub świętych (zmarłych i żywych) o modlitwę za zmarłych, gdyż takie praktyki nie mają uzasadnienia w Biblii. Wszyscy protestanci pokładają ufność w Bogu, który swoją krzyżową śmiercią umożliwił zbawienie wszystkich żywych i zmarłych wszystkich czasów.

Niedziela Wieczności została wprowadzona jako osobne święto w 1816 r., mocą dekretu króla pruskiego Fryderyka Wilhelma III, jako wspomnienie poległych w czasie wojen napoleońskich. Z czasem święto zaczęto obchodzić także w sąsiednich krajach Europy, a potem świata. Natomiast należy zauważyć, że w 1816 r. wprowadzono de facto tylko nową nazwę dla istniejącego już święta – ostatniej niedzieli roku kościelnego. Już długo wcześniej eschatologiczny charakter ostatniej niedzieli roku zaczął się przenikać ze wspominaniem zmarłym czy odwiedzaniem ich grobów. Niemniej jednak niedziela ta w większym stopniu zyskała wtedy charakter pamiątki zmarłych. Dopiero stosunkowo niedawno Kościół Ewangelicko-Augsburski w Polsce przeniósł świętowanie Pamiątki Umarłych na 1 listopada.

W Polsce Niedzielę Wieczności świętują wszystkie trzy Kościoły ewangelickie: luteranie, reformowani oraz metodyści.

***

Adwent

Adwent u luteran, podobnie jak w Kościołach chrześcijańskich tradycji zachodniej trwa cztery niedziele i rozpoczyna nowy rok kościelny.

Termin „adwent" pochodzi od łacińskiego słowa „adventus", co oznacza „przyjście". Chrześcijanie używają tego terminu zarówno do opisania przyjścia Chrystusa na ziemię poprzez narodzenie z Marii Panny, jak i do określenia ponownego przyjścia Chrystusa w chwale (paruzja). Już w IV wieku ustalono, że pierwszy dzień adwentu przypada w niedzielę, cztery tygodnie przed 25 grudnia i wtedy rozpoczyna się nowy rok kościelny.

W tradycji ewangelickiej adwent wiąże się z oczekiwaniem na powtórne przyjście Chrystusa, przygotowaniem się do kolejnej pamiątki Jego urodzin (Boże

Narodzenie), ale także zachęca do zmiany, prostowania i naprawiania wielu spraw w życiu.

W czasie adwentu odprawiane są w luterańskich parafiach tygodniowe nabożeństwa. Barwą liturgiczną jest kolor fioletowy. Podczas liturgii wstępnej po Kyrie następuje zmiana: zamiast *Chwała na wysokościach Bogu*, ksiądz intonuje hymn Benedictus: *Błogosławiony niech będzie Pan, iż nawiedził i odkupił lud swój*, natomiast zbór odpowiada: *Prostujmy swoje drogi, adwentu nadszedł czas, Bóg daje pokój błogi, Bóg Chrystus wzywa nas i mówi: Idę już. Przyjdź, Panie, przyjdź wołamy. Otwarte już serc bramy, w nich dary swoje złóż.*

Adwent to czas oczekiwania i nadziei. Oczekiwaniu towarzyszą symbole obecne w liturgii. W luterańskich domach pojawiają się wieńce adwentowe z czterema świecami, które zapalane są w kolejne niedziele. Przy zapalonych świecach gromadzą się rodziny, by czytać Słowo Boże i zmawiać modlitwy. Wieniec adwentowy jest również obecny w części ołtarzowej luterańskich kościołów i kaplic. Światło świecy, nawiązujące do proroctwa Izajasza zapowiadającego Mesjasza – światłość świata. Historia wieńca adwentowego wiąże się z osobą ewangelickiego duchownego ks. Jana Wicherna, który w grudniu 1839 r., w sali modlitw ewangelickiego ośrodka dla sierot z biednych dzielnic Hamburga zapalił pierwszą świecę adwentowego wieńca.

Nierozerwalnie związana z tradycją adwentową ewangelików jest muzyka tego okresu roku kościelnego. Przykładem takim jest pieśń-hymn „Córko Syjońska", wybrzmiewający w domach i podczas nabożeństw adwentowych. Ten dynamiczny i radosny utwór powstały w Niemczech na początku XIX wieku do muzyki Georga Friedricha Händla z oratorium „Juda Machabeusz". Jest to najbardziej znany adwentowy utwór muzyczny, a jego popularność jest porównywalna do kolędy Cicha Noc.

W domach popularny jest także kalendarz adwentowy – specjalny kalendarz służący do odliczania dni od pierwszego dnia adwentu do wigilii Bożego Narodzenia. Każdego dnia adwentu odkrywa się kolejny kartonik lub kopertę gdzie ukryty jest werset biblijny, zadanie na dany dzień oraz niespodzianka.

W parafiach odbywają się również tradycyjne adwentówki i gwiazdki czyli spotkania dla dzieci, młodzieży, seniorów czy innych grup parafialnych. W niektórych parafiach odbywają się adwentowe rekolekcje dla rodzin oraz kiermasze, podczas

których sprzedaje się wieńce, pierniczki, kartki i ozdoby choinkowe, często wykonane przez dzieci, młodzież czy seniorów.

W Adwencie rozprowadzane są w parafiach świece Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom, w ramach ekumenicznej akcji prowadzonej przez Diakonię Kościoła ewangelicko-augsburskiego, ewangelicko-reformowanego, Caritas Kościoła rzymskokatolickiego i Eleos Kościoła prawosławnego.

Przez cały czas Adwentu i okres Bożego Narodzenia nad ołtarzem lub przed kościołem nad głównym wejściem zapalona jest „Gwiazda adwentowa". Ta pięcioramienna gwiazda symbolizuje Jezusa Chrystusa. Pochodzi ona od wspólnoty w Herrnhut.

Źródło: www.luteranie.pl

SZCZEGÓLNE DNI W KOŚCIELE EWANGELICKO-AUGSBURSKIM W POLSCE

Pamiątka Świętych Pańskich

1 listopada Kościół obchodzi Pamiątkę Świętych Pańskich.

Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z Mt 5,1-10 [Biblia Ekumeniczna];

5.1 Jezus widząc tłumy, wszedł na górę, a gdy usiadł, Jego uczniowie podeszli do Niego.

5.2 Wtedy zaczął nauczać:

5.3 Błogosławieni ubodzy w duchu, bo do nich należy Królestwo Niebios.

5.4 Błogosławieni zasmuceni, bo oni doznają pociechy.

5.5 Błogosławieni łagodni, bo oni odziedziczą ziemię.

5.6 Błogosławieni głodni i spragnieni sprawiedliwości, bo oni zostaną nasyceni.

5.7 Błogosławieni miłosierni, bo oni doznają miłosierdzia.

5.8 Błogosławieni czystego serca, bo oni zobaczą Boga.

5.9 Błogosławieni, którzy krzewią pokój, bo oni będą nazwani synami Boga.

5.10 Błogosławieni, którzy są prześladowani za sprawiedliwe postępowanie, bo do nich należy Królestwo Niebios.

***

Pamiątka Umarłych

1 listopada Kościół obchodzi Pamiątkę Umarłych.

Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z J 6,37-40[Biblia Ekumeniczna];

6.37 Wszystko, co daje Mi Ojciec , przyjdzie do Mnie, a tego, który do Mnie przychodzi, nie odrzucę.

6.38 Zstąpiłem bowiem z nieba nie po to, abym czynił Moją wolę, ale wolę Tego, który Mnie posłał.

6.39 Wolą zaś Tego, który Mnie posłał, jest to, abym nie utracił nikogo z tych, których Mi dał, lecz wskrzesił ich w dniu ostatecznym.

6.40 Wolą bowiem Mojego Ojca jest to, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym.

***

Dzień św. Marcina Biskupa Tours

11 listopada Kościół obchodzi dzień św. Marcina Biskupa Tours.

Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z Mt 25,31-40 [Biblia Ekumeniczna];

25.31 Kiedy zaś Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale. , a z Nim wszyscy aniołowie, wtedy zasiądzie na tronie swojej chwały

25.32 i zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów.

25.33 Owce postawi po swojej prawej stronie, a kozły po lewej.

25.34 Wtedy Król powie do tych po prawej stronie: Zbliżcie się, błogosławieni Mojego Ojca, weźcie w posiadanie Królestwo, przygotowane wam od założenia świata.

25.35 Ponieważ byłem głodny i daliście Mi jeść, byłem spragniony i daliście Mi pić, byłem tułaczem i przyjęliście Mnie,

25.36 byłem nagi i ubraliście Mnie, byłem chory i odwiedziliście Mnie, byłem w więzieniu i przyszliście do Mnie.

25.37 Wówczas odpowiedzą sprawiedliwi: Panie, kiedy widzieliśmy Ciebie głodnego i nakarmiliśmy albo spragnionego i daliśmy Ci pić?

25.38 Kiedy widzieliśmy Ciebie jako tułacza i przyjęliśmy albo nagiego i ubraliśmy?

25.39 Kiedy widzieliśmy Cię chorego albo w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?

25.40 Na to Król im odpowie: Zapewniam was, to, co uczyniliście jednemu z tych braci Moich najmniejszych, Mnie uczyniliście.

***

Dzień apostoła Andrzeja

30 listopada Kościół obchodzi dzień apostoła Andrzeja.

Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z J 1,35-42 [Biblia Ekumeniczna];

1.35 Nazajutrz Jan ze swoimi dwoma uczniami stał na tym samym miejscu.

1.36 Kiedy zobaczył przechodzącego Jezusa, powiedział: Oto Baranek Boży.

1.37 Jego dwaj uczniowie usłyszeli, jak to mówił, i poszli za Jezusem.

1.38 Gdy Jezus się odwrócił i zobaczył ich idących, zapytał: Czego szukacie? Oni zaś odpowiedzieli: Rabbi – to znaczy Nauczycielu gdzie mieszkasz?

1.39 Powiedział im: Chodźcie i zobaczcie. Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. A działo się to około godziny dziesiątej.

1.40 Andrzej, brat Szymona Piotra, był jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim.

1.41 Odszukał on najpierw swojego brata Szymona i powiedział do niego: Znaleźliśmy Mesjasza – to znaczy Chrystusa.

1.42 I przyprowadził go do Jezusa. Jezus zaś spojrzał na niego i powiedział: Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz się nazywał Kefas – to znaczy Piotr.

ROK NABOŻEŃSTWA EWANGELICKIEGO

Rok 2026 jest Rokiem Nabożeństwa Ewangelickiego.

Z tej okazji chcemy przybliżyć temat „Istota Nabożeństwa" zaczerpnięty ze „Śpiewnika Ewangelickiego"

Gdzie są dwaj lub trzej zgromadzeni w imię moje, tam jestem pośród nich. Mt 18,20

Rok kościelny

Ustanowiony przez Kościół, chrześcijański podział czasu, w którym Kościół zwiastuje historię zbawienia nazywamy rokiem kościelnym. Dzieli się on na półrocze Pana (część świąteczna) i półrocze Kościoła (część bez świąteczna).

Część świąteczna zawiera trzy najważniejsze kręgi świąteczne: Boże Narodzenie, Wielkanoc i Zesłanie Ducha Świętego.

Adwent – jest czasem oczekiwania na powtórne przyjście Pańskie, ale także wspomnieniem oczekiwania na Jego pierwsze przyjście w ciele. Trwa cztery

tygodnie, rozpoczyna się w niedzielę najbliższą św. Andrzeja apostoła (30 XI) i trwa do popołudnia 24 grudnia.

Boże Narodzenie – od wieczornego nabożeństwa Narodzenia Pańskiego aż do Święta Chrztu Pańskiego (1. Niedziela po Epifanii).

Epifania – jest szczególnym czasem rozpoczynającym się w dniu 6 stycznia i trwającym do 2 lutego (Dzień ofiarowania Pana Jezusa- Oczyszczenie Marii Panny). Po czasie Epifanii następuje Przedpoście, które trwa od jednego do pięciu tygodni – w zależności od tego, kiedy w danym roku przypada Wielkanoc.

Czas pasyjny – czas postu – rozpoczyna się w Środę Popielcową (Dzień Pokuty) i trwa 40 dni, aż do Wielkiej Soboty. Jest czasem uświadomienia sobie naszych słabości, grzechów i win, które doprowadziły Zbawiciela do śmierci krzyżowej, Najważniejsze trzy dni dni tego czasu (tzw. triduum paschalne) to: Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielka Sobota.

Wielkanoc – jest okresem świątecznym trwającym przez 6 tygodni od nocy wielkanocnej do Wniebowstąpienia Pańskiego. Okres ten uświadamia nam, że ukrzyżowany Jezus żyje i przez Niego i my żyć będziemy.

Zesłanie Ducha Świętego – poprzedzone jest niedzielą oczekiwania (Niedziela Exaudi) i trwa przez dwa dni. Pierwsze półrocze roku kościelnego kończy się Świętem Trójcy Świętej, dniem ustanowionym ku uczczeniu Boga w Trójcy Świętej jedynego.

Okres bezświąteczny – rozpoczyna się w 1.Niedzielę po Trójcy Świętej i trwa - w zależności od daty, na którą przypada Wielkanoc – do 27. Niedzieli po Trójcy Świętej.
Trzy ostatnie niedziele przed końcem roku kościelnego poświęcone są sprawom ostatecznym (eschatologii). W okresie bezświątecznym obchodzimy także dni apostołów, aniołów, świętych Pańskich, pamiątki poświęcenia kościołów, Dziękczynne Święto Żniw (w niedzielę po 29 września, czyli dniu św. Michała), a także Święto Reformacji (31 X) i Pamiątkę Umarłych (1 XI).

(Ciąg dalszy za miesiąc)

OGŁOSZENIA

Razem tworzymy naszą Parafię!

Prośba o uregulowanie składki kościelnej za 2026 rok

Drogie Siostry i Drodzy Bracia w Chrystusie!

Zbliżając się do końca 2026 roku, pragniemy w imieniu Rady Parafialnej serdecznie podziękować Wam za wszelkie dobro, którym obdarzacie naszą ewangelicką wspólnotę w Piszu. Za Waszą obecność na nabożeństwach, modlitwy, zaangażowanie w życie parafialne, poświęcony czas, życzliwość oraz ofiarność. **Nasza parafia, choć niewielka, jest wspólnotą żywą, aktywną i samodzielną.** Wspólnie tworzymy miejsce, w którym głoszone jest Słowo Boże, sprawowane są Sakramenty, pielęgnowana jest ewangelicka tradycja, a także realizowana jest chrześcijańska służba drugiemu człowiekowi. Szczególną troską otaczamy osoby starsze, samotne i potrzebujące wsparcia. To wszystko jest możliwe dzięki Bożemu błogosławieństwu, ale również dzięki odpowiedzialności i zaangażowaniu każdego z nas.

Pamiętajmy jednak, że troska o parafię ma nie tylko wymiar duchowy, lecz także materialny. Utrzymanie naszego kościoła i kaplicy, pokrywanie bieżących kosztów ich funkcjonowania, prowadzenie działalności duszpasterskiej, edukacyjnej i diakonijnej wymaga stałego zaplecza finansowego, dlatego **każda składka kościelna ma rzeczywiste znaczenie dla codziennego funkcjonowania i zachowania samodzielności.**

W związku z tym zwracamy się do wszystkich Parafian z serdeczną, ale i gorącą prośbą o **uregulowanie składki kościelnej za 2026 rok, najlepiej do końca grudnia bieżącego roku.** Zgodnie z § 7 Regulaminu Parafialnego naszego Kościoła, każdy członek parafii, który został konfirmowany lub wstąpił do Kościoła i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do opłacania składki kościelnej w wysokości nie mniejszej niż 1% swojego dochodu. W naszej parafii Rada Parafialna ustaliła minimalną składkę dla emerytów i rencistów w wysokości 150 zł rocznie. Przypominamy również, że **składka kościelna jest obowiązkiem indywidualnym każdego parafianina, a nie całej rodziny. Młodzież kontynuująca naukę w szkołach oraz studenci są w naszej parafii zwolnieni z urzędu z obowiązku opłacania składki kościelnej na okres nauki lub studiów.** Oznacza to, że nie muszą składać indywidualnych wniosków o zwolnienie z tego obowiązku.

Rozumiemy jednocześnie, że sytuacje życiowe i możliwości finansowe bywają różne. Osoby znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej, w szczególności osoby bezrobotne i nieposiadające dochodów, mogą zwrócić się do Rady Parafialnej z prośbą o obniżenie składki lub zwolnienie z obowiązku jej opłacania.

Rok 2027 – ważny czas dla naszej Parafii

Przyszły rok będzie dla naszej wspólnoty szczególnie ważny. **W 2027 roku odbędą się wybory do Rady Parafialnej, Parafialnej Komisji Rewizyjnej oraz wybory delegatów do Synodu Diecezji Mazurskiej.** Będzie to okazja, aby wspólnie zdecydować, komu powierzymy odpowiedzialność za dalsze funkcjonowanie i rozwój naszej parafii oraz reprezentowanie jej we władzach diecezjalnych.

Pragniemy w związku z tym przypomnieć, że zgodnie z Regulaminem Parafialnym **uregulowanie składki kościelnej za 2026 rok w wymaganym terminie lub uzyskanie zwolnienia z jej opłacania przez Radę Parafialną jest jednym z**

warunków posiadania czynnego prawa wyborczego w 2027 roku. Dotyczy to również osób uczących się i studiujących, które korzystają ze zwolnienia z obowiązku opłacania składki. Zachowują one możliwość uczestniczenia w wyborach, o ile spełniają pozostałe wymagania określone w przepisach kościelnych.

Zależy nam, aby jak najwięcej osób mogło w pełni uczestniczyć w nadchodzących wyborach, oddać swój głos i współdecydować o przyszłości naszej wspólnoty. **Parafia jest naszym wspólnym domem. Każdy z nas ma w nim swoje miejsce, swoją rolę i swoją odpowiedzialność.** Dlatego zachęcamy, aby nie odkładać uregulowania składki na ostatnią chwilę. Składkę można wpłacić w kancelarii parafialnej lub przelewem na rachunek bankowy parafii, podając w tytule: „Składka kościelna za 2026 rok – imię i nazwisko". Dobrym rozwiązaniem na przyszłość może być także ustanowienie niewielkiego, comiesięcznego przelewu, który pozwala rozłożyć roczne zobowiązanie na mniejsze kwoty i jednocześnie zapewnia parafii regularne wpływy.

Drodzy Parafianie!

Niech nasza troska o Kościół wyraża się nie tylko w słowach, ale również w konkretnych czynach. To dzięki Wam nasza niewielka mazurska parafia pozostaje wspólnotą samodzielną, aktywną i otwartą na potrzeby drugiego człowieka. Jest to nasze wspólne osiągnięcie, z którego możemy się cieszyć i za które powinniśmy być wdzięczni. Jeszcze raz dziękujemy wszystkim, którzy regularnie wspierają parafię i czują się odpowiedzialni za jej przyszłość. Wierzymy, że również w nadchodzącym roku, z Bożą pomocą, będziemy mogli wspólnie kontynuować nasze dzieło.

Z serdecznymi pozdrowieniami i życzeniami Bożego błogosławieństwa

Rada Parafialna

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Piszu

***

Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom

Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom Rozpoczyna się co roku w 1. niedzielę adwentu i trwa do świąt Bożego Narodzenia. Podczas akcji są rozprowadzane świece wigilijne, a dochód z ich sprzedaży przeznaczony jest na projekty na rzecz dzieci znajdujących się w potrzebie, np.: na pomoc edukacyjną, psychologiczną i terapeutyczną, rehabilitację i leczenie, zorganizowane formy letniego wypoczynku itp. Zachęcamy do zakupu tych wyjątkowych świec.

Koszt: 10zł – mała; 20zł – duża (walec i kula)

***

Wycieczka Parafialna 2027 na Śląsk Cieszyński!

Wycieczka Parafialna 2027 na Śląsk Cieszyński!

W ramach wycieczki 2027 będziemy zwiedzali najważniejsze miejsca związane z luteranizmem Śląska Cieszyńskiego, będziemy podziwiali piękno Beskidu Śląskiego oraz weźmiemy udział w nabożeństwie przy kamieniu na Równicy w tzw. Leśnym Kościele. Ponadto wiele ciekawych chwil i niespodzianek przeżyjemy w rodzinnych stronach księdza Marcina i pastorowej Lilianny.

Nocleg: Willa Księżówka Wiślanka

Koszty: ***1 000,00 osoba dorosła (parafianin), 500,00 zł młodzież ucząca się i dzieci***

Plan ramowy wyjazdu:

26.05 (środa): wyjazd z Pisza, taras widokowy Wisła, kolacja – grill

27.05 (czwartek): nabożeństwo przy kamieniu na Równicy – Leśne Kościoły to miejsca gdzie Ewangelicy gromadzili się na nabożeństwa podczas prześladowań, obiad w Skibówce na Równicy, wyjazd kolejką na Górę Szyndzielnia, wizyta u Bolka, Lolka, Reksia i Szpiega z krainy deszczowców.

28.05 (piątek): Pętla Beskidzka, Koniaków Chata Kawuloka, Centrum Pasterskie, Instrumenty Pasterskie, warsztaty z robienia oscypka, Muzeum Koronki Koniakowskiej, Przełęcz Ochodzita, Kubalonka, Zamek Prezydenta RP w Wiśle – zwiedzane, Skocznia Małysza, kolacja regionalna.

29.05 (sobota): Cieszyn, Studnia Trzech Braci, rotunda, kościół Jezusowy w Cieszynie, Zamek w Grodźcu, spacer po Jaworzu, tężnia oraz spotkanie i biesiada wraz z Zespołem Jasieniczanka w Jasienicy.

30.05 (niedziela): wyjazd do Pisza oraz zwiedzanie Browaru Tychy.

Zapisy na wycieczkę 2027 już otwarte!!!

DANE TELEADRESOWE PARAFII

ks. Marcin Pysz- Proboszcz
Tel.: 790 763 777
Tel. kom. służbowy: 502 620 934

Parafia Ewangelicko - Augsburska w Piszu
pl. Daszyńskiego 12A
12-200 Pisz
tel. 790 763 777

Sekretariat Parafii / Wypożyczalnia Sprzętu Rehabilitacyjnego
czynne: pn. - pt. w godzinach: 8:00 - 15:00

Strona Internetowa Parafii: **www.pisz.luteranie.pl**
Strona Internetowa Ewangelickiego Stowarzyszenia Betel: **www.esbetel.pl**
Strona Internetowa Wypożyczalni Sprzętu Rehabilit.: **www.betaniapisz.pl**
Strona Internetowa Muzeum Miniatur: **www.wejsuny.eu**

e-mail: luteraniepisz@gmail.com
e-mail: stowarzyszenie.betel@gmail.com
e-mail: betania.pisz@gmail.com

YouTube: Parafia EA w Piszu

Numer konta bankowego Parafii Ewangelicko- Augsburskiej w Piszu:
92 9364 0000 2002 0021 0744 0001 – WMBS w Piszu

78 1600 1462 1859 6292 8000 0001 – BNP Paribas

Ofiary i składki przekazane na konto można odliczyć od podatku!

Numer konta bankowego Muzeum Miniatur i Tradycji Ewangelickiej
24 1600 1462 1859 6292 8000 0003 – BNP Paribas
Darowizna na fundusz historyczny – cele kultu religijnego (można odliczyć od podatku)

Redakcja: ks. Marcin Pysz, Marcin Redzko